

В ДУМКАХ І ПОМИСЛАХ – З ТОБОЮ МИ, КОБЗАРЮ...

«КОБЗАР» ОБ'ЄДНУЄ СЕРЦЯ

Дарія ГАВРИЛЮК

У Кременецькій гуманітарно-педагогічній академії ім. Тараса Шевченка відбулася міжвузівська літературна онлайн-акція «Читаймо «Кобзар» разом» з нагоди відзначення 207-ї річниці від дня народження видатного українського письменника. Читання були

підготовлені викладачами кафедри педагогіки та психології (завідувач – кандидат педагогічних наук Володимир Терпелюк).

Співучасниками заходу стали студенти та викладачі кафедри соціальної роботи та педагогіки вищої школи Волинського національного університету імені Лесі Українки та кафедри соціальної роботи, спеціальної освіти і менеджменту соціокультурної діяльності Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка.

Український народ поставив «Кобзар» на перше місце серед національних духовних скарбів, успадкованих з минулого. Книга формувалася поступово, рік за роком, формувало її саме поетове життя, і все найістотніше із цього життя, з великого життя поета – від його юності й до останнього подиху – ввібрав у себе цей класичний розмір томик, збірник поезій, що його в хвилину творчого осяяння було найменовано «Кобзарем».

В нашій академії Шевченківські читання давно стали традиційними. У ці березневі дні звучить його слово по-особливому. Нині ми вклоняємося національному поетові, причащаємося його могутнім духом, його пророчою поезією і натхненною піснею. Ми розбуджуємо в собі непобориму правду й велику мудрість Кобзаря, аби скріпити свою віру його невмирущими провісницькими творами.

Захід пройшов з ініціативи кандидата педагогічних наук, доцента Любові Кравець. Після онлайн-читань відбулось покладання квітів до пам'ятника Тараса Шевченка.

ЗУСТРІЧ ІЗ ВЕЛИЧЧЮ ТАЛАНТУ

Вікторія КАМІНСЬКА

Тарас Григорович Шевченко – відомий у цілому світі як геніальний поет, письменник, драматург, художник, громадський діяч, а також як людина широкої душі і великий патріот України. Він жив і писав у свою епоху, майже два століття тому, проте його твори залишаються

актуальними і донині, бо торкаються злободенних проблем рідного народу. Справляється враження, що поет поряд із нами, страждає нашими тривогами і болями, радіє успіхам і часто достується до наших приспаних душ своїм то чистим і ніжним, то могутнім і гострим, але завжди правдивим і майстерним словом. Саме про це йшлося на виховній годині «Шевченко в сучасності», підготовленій студентами 11-ТОК групи педагогічного коледжу разом із груповим керівником Сергієм Миколайовичем Колісецьким. Вона пройшла у рамках відзначення

Шевченківських днів у нашій академії та коледжі. Крім цього, юні читці не оминули теми трагічності особистого життя Тараса Шевченка: проживши 47 років, він так і не зміг створити власної сім'ї, почути голоси дітей, бо жодна із жінок, яких він любив, не дала йому повноти щастя. Ці питання були підтвержені відповідними поетичними творами Кобзаря, емоційно зачитаними Вікторією Камінською, Аліною Очеретенюк, Богданом Гладуном і Костянтином Панасюком. Решта студентів стали учасниками цікавих дискусій, висловлювали свої міркування. На завершення всі прийшли до одностайного висновку: твори Шевченка – це шлях до глибшого розуміння історії рідного народу, його культури, традицій, потреб. Поет із глибини століть закликає українців любити рідну землю, будити в них гідність і прагнення до волі, вчить бути сильними духом, чистими в помислах, вірними в почуттях і просто гідними людьми. Це була година спілкування із величчю таланту і світлом серця справжнього Сина України.

ІЗ ШАНОЮ ДО ВЕЛЕТА ВІТЧИЗНИ

Сніжана ЛОЖКОБАНОВА

207-й річниці від дня народження Тараса Шевченка та 159-им роковинам його смерті присвятили свою виховну годину студенти 41-Дк групи педагогічного коледжу нашої академії разом зі своїм куратором Тетяною Василівною Романюк. Вони вдало поєднали у своїх виступах ці дві березневі дати проміжком в один-єдиний день: перший – світлий, бо дав світові такого Велета Слова і Духу, і другий – трагічний, який відзивається пекучим болем у серцях не лише українців, а й усіх, для кого твори Великого Кобзаря залишаються близькими, правдивими і пророчими.

Поезії українських авторів про Шевченка та вірші із «Кобзаря» читали майбутні вихователі закладів дошкільної освіти Софія Петрук, Аліна Тиквенко, Уляна Матушинець, Марія Пендзей, Мирослава Булінгер, Аліна Кулинич.

Відомості із життя поета й художника та про життя нашого генія озвучили ведучі програми Сніжана Ложкобанова та Софія Сімчук. Вони доповнили свої розповіді презентацією художніх робіт Т.Шевченка. Своє вагомe слово до виступів додала керівник групи Тетяна Василівна Романюк.

Тарас Григорович Шевченко – наш духовний наставник, який все життя віддав служінню своєму народові, його захисту і возвеличенню. Це наш біль і гордість. Він продовжує крізь віки вчити нас беззавітно любити свою рідну землю і залишатися людьми. Його слово лунає з уст представників нових поколінь, котрі, як і він колись, прагнуть до волі і щасливого життя.

ШЕВЧЕНКО – ВІЧНИЙ

Валентина КАЦУК

Про власне бачення Шевченка, його життя і творчості говорили у ці дні також студенти 31-Фк групи, організовані представниками циклової комісії гуманітарних дисциплін педагогічного коледжу академії Ольгою Бончик (куратор) та викладачем української літератури Ларисою Рац.

Для цього напередодні Шевченківських днів педагоги запропонували своїм вихованцям, майбутнім вчителям фізичного виховання, вибрати із прозових і поетичних творів Тараса Шевченка цитати, які сподобалися, зацікавили, запам'яталися чи просто припали кожному до душі. Треба признатися, що «негуманітарна» мо-
лодь досить ретельно поставилась до цього завдання. Крилаті, мудрі, філософські, побутові, веселі, жартівливі, повчальні, пророчі фрази, що стосуються різних сфер життя народу й українського суспільства в різні історичні періоди, зацікавили не лише тих, хто над ними працював, а й колег-одногрупників, які їх слухали.

Своєрідною «перлинкою» заходу став музичний дарунок «фізкультурникам» та яскравою квіточкою до вінка шани Кобзареві від першокурсниці спеціальності «Музичне виховання» педагогічного коледжу Вікторії Грицюк, яка виконала ліричну пісню Леоніда Мазура на слова Тараса Шевченка «Якби зустрілися ми знову» і тим самим змусила своїх старших колег поринути у романтичну стихію чистих і щирих почуттів та вкотре перекона-
тися, що творчість Шевченка – вічна, як і пам'ять про нього у серцях усіх поколінь.

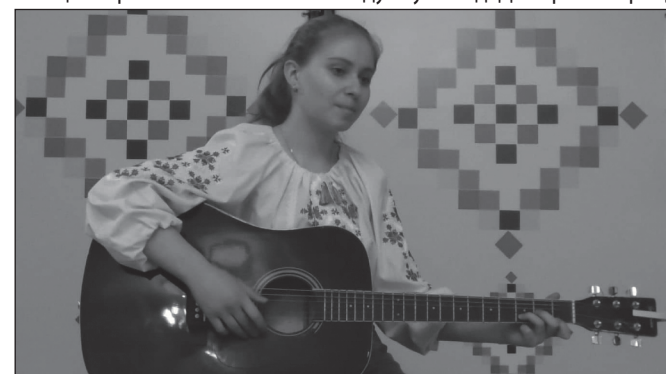
«ЧИТАЄМО ШЕВЧЕНКА... СПІВАЄМО ШЕВЧЕНКА...»

Валентина МАЦКОВА

Творчо підійшли до шанування Тараса Шевченка першокурсники – завтрашні вчителі музичного й образотворчого мистецтва педагогічного коледжу на чолі з куратором Валентиною Мацковою. Вони ретельно підготували виховну годину, та в силу обставин про-
вести її змушені були у режимі онлайн.

Цікавою виявилася форма студентських виступів: майже кожен твір Кобзаря подався як у поетичному, так і в музичному форматі. Так, уривком із поеми «Княжна» відкрила міні-концерт Неля Цюнь, а її доповнила Соломія Решетило піснею «Зоре моя вечірняя». Приєдналися до своїх колег Віктор Александров із глибоко філософською «Думкою» та Олександра Хомчук, яка запропонувала і поезію, і пісню «Садок вишневий коло хати».

Уривком «Реве та стогне Дніпр широкий» із поеми «Причинна» продовжили виступи читець Марія Бойко та вокальний дует у складі Дмитра Бистрицького і Макарія Гусака. Вірш «Сонце заходить» прочитала Дарина Матвійчук, а Тарасові «Думи мої...» ожили в устах Олександри Гусаковської та солістки Діани Радчук.

На завершення мистецького заходу студенти 11-Мк,Рк групи запропонували уривки із Шевченкової поеми «Тополя». Ганна Гоц відтворила їх у поетичному слові, а її одногрупники запропонували ці

дивовижні твори у пісенному виконанні: Макарій Гусак – «По діброві вітер виє» і Вікторія Грицюк – «Защечебче соловейко».

Особливо радує той факт, що кожного року молодь не просто долучається до шанування Великого Кобзаря, а й намагаються проявляти глибше зацікавлення і креатив.